

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Ötvös Adorján

Cím:

Az állandó budai színház
állandó problémája

Forrás:

Virradats

Bp

1918. 12. 19.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Várszínház

Idő

1918

Személy

He

Az állandó budai színház állandó problémája

Egészen bizonyos, hogy nincs a világon még egy olyan város, amelynek 300.000 lakosa van, de — színháza nincsen. Ebben a tekintetben Buda a világ nyolcadik csodája. Valódi pesti specialitás, jellemző a kimult rezsim kulturpolitikája, hogy amíg a főváros balpartján csak úgy hemzsegnek a prózai és zenés színházak, kabarék, koncerttermek és egyéb szórakoztató alkalmosságok, addig a város jobb partján az egész színházi kulturát a Várszínháznak néha-napján tartott előadásai, meg a temesvári színtársulat nyári vendégszereplése képviselte.

Most aztán, hogy a Várszínház „közlekedési nehézségek okából” teljesen beszüntette működését, előállt az a képtelen helyzet, hogy a több, mint negyedmillió állandó lakost számláló Budának egyetlen színházi előadás sem jut.

Ezt most már a jó öreg Buda nem tűrheti. Ugyanilyen jogcimmal el lehetne venni Budától a világitást, a közlekedést, meg a vizet is, utóvégre, ha mostoha, hát legyen egészen mostoha.

* * *

Két krajcár.

Mi ez?

Ez az az összeg, ez az a nevetségesen csekély, koldusoktól is megvetetett gyenge alamizsna, amit a megboldogult magyar királyi pénzügyminiszter hatvan esztendő óta min-

dennap beszédett a pesti embertől, ha Budára tartott.

A két krajcárköből vajmi kevés jutott házonként az álladalomnak, ellenben nagy bölcsen elérték vele azt, hogy Budát teljesen elidegenítették Pesttől, mintha külön, egészen más város volna. Mert hiszen ma már sehol a világon nem tapasztalható, hogy egyazon városnak egy másik részébe, más kerületébe való „kivándorlás” adózás tárgya

legyen. Ugyanezen az alapon az Oktogontéren, vagy a Kálvin-téren is felállíthattak volna vámszedőket, ami — ugyebár — neveléses lett volna? A budai hidvámot azonban mind a mai napig türe. Pest város közönsége.

A népkormány egyetlen tollvonással — igen helyesen — eltörölte a hidvámot, amelynek a halálával már szegényebbek nem leszünk.

A kétkrajcáros hidpénz ügye szorosan belekapcsolódik a budai állandó színház problémájának megoldáshoz, amely most — ugylátszik — egy csigaléppéssel megint közelebb jutott a megvalósulás stádiumához.

Amíg Budát Pesttől a Dunán kívül a hidpénz is elválasztotta, a színházi kultúra — nem lévén két krajcárja, — elkerülte Budát és Pesten telepedett meg. A népesség szaporodásával azonban a lakosság nagy része Budára szorult és kénytelen volt egy kis színházért vagy szórakozásért Pestre zarándokolni.

Budának nem jutott más, mint a kétes értékű, vidéki nivóju budai nyári színház

előadásai, amelyeknek különös és bájos mellékízt adott a szellős fabódéba behalatszó esteli harangszó, utcai villamos-csöngetés és autótülkölés.

Amint halljuk, Sebestyén Géza társulata elfoglalni szándékozik a nemrég félmillió korona költséggel átalakított és most elárvult Várszínházat. Az a hely, ahol a Várszínház áll, színházi szórakozásul nagyon alkalmatlan. Nemcsak Pestről megközelíthetetlen, hanem Budának háromnegyed része is oly messze van tőle, hogy ez a kis férőképes-ségű színház sem számíthat telt házakra.

Sebestyén nem is akarhat ebből a Várszínházból megélni, a színház elfoglalásával inkább csak dokumentálni akarja, hogy Budán színt játszani neki van elsőbbségi joga, amit az esetleg és valaha felépítendő állandó budai színházban gyakorolni is fog.

Személyek mellett állást nem foglalunk. Mindegy, hogy ki kapja a budai színházat, csak hozzáértő, művészi ízlésű ember üljön be a direktori székbe, aki kártalanítani képes a jó Budát azért a mostoha bánásmódért, amelyben a multak kormányai részesítették.

És jöjjön a téglá, álljon égnek az állvány, amelyből az első igazi állandó budai színház kisarjadzik.

* * *

— Panem et circenses! — mondják a budaiak. A kenyérrel még bajok lehetnek, legalább a szórakozásról gondoskodják az, aki ebben illetékes.

Ötvös Adorján